

CONSELL NACIONAL DEL PSC

Intervenció de José Montilla

17 febrer de 2007

Bon dia amigues i amics,

Fa tres setmanes tenia l'honor de proposar-vos la ratificació de Jordi Hereu com a candidat a l'Alcaldia de Barcelona.

Avui em plau proposar-vos que feu el mateix amb els caps de totes les llistes municipals que presentem a Catalunya, 393, del qual per cert un 36% són nous candidats o candidates. Un conjunt de companys que donen expressió personal, concreta i propera al projecte de justícia social i llibertat que defensem els socialistes.

Us agraeixo a tots el vostre compromís personal i us ofereixo tot el meu suport i el de l'Executiva per liderar el projecte de progrés que oferiu als veïns i veïnes dels vostres pobles i ciutats.

Sou sens dubte els millors candidats, el més preparats, per a conduir amb èxit les nostres llistes. Tenim molts bons exemples.

Tant l'Anna Pagans a Girona com l'Àngel Ros a Lleida han demostrat al llarg d'aquests anys ser uns alcaldes magnífics. Tant l'un com l'altre han sabut donar continuïtat i alhora capacitat de renovació al projecte de modernitat, benestar i progrés que varen construir en el seu moment en Quim Nadal, a Girona, i l'Antoni Siurana, a Lleida.

Representem, doncs, aquesta immensa capacitat dels socialistes catalans per ser fidels al fons del projecte, al model de ciutat que desenvolupem amb èxit des dels anys vuitanta, i alhora ser valents per afrontar els canvis, introduint-hi les adequacions necessàries.

En definitiva, per saber captar les noves palpitations de la ciutadania en el temps present.

En el cas de Tarragona, l'elecció de Josep Fèlix Ballesteros representa una aposta ferma i decidida per una majoria d'esquerres a la capital del Camp de Tarragona.

Els socialistes volem governar Tarragona. Primer, perquè a Tarragona li cal un canvi de cicle per superar un final d'etapa de CiU agònic i trist. I segon, perquè a Tarragona li convé un alcalde proper i alhora rigorós davant dels problemes, que treballi amb il·lusió, que conegui a fons la ciutat i la seva gent.

I com l'Anna, l'Àngel o el Pep Fèlix presentem magnífics candidats a tota Catalunya. De Figueres a Viella, a Tortosa, a Reus, a Valls, a Vilafranca, Igualada, Manresa, Gavà, Mataró i per tota la geografia catalana.

Aquest esforç es traduirà, sens dubte en un increment de la nostra presència territorial. Perquè el nostre és un projecte que creix apamat al territori i als seus ciutadans.

Com us recordava ara fa tres setmanes, nosaltres hem fet del municipalisme el nostre primer senyal d'identitat, la nostra bandera.

El municipalisme vol dir una cosa molt senzilla: que ens mirem les coses, les problemàtiques i les possibles solucions, des de baix, al costat de la gent, en favor de les persones, trobant respostes concretes, properes, des del territori.

Des del Partit dels Socialistes de Catalunya podem estar molt orgullosos i satisfets del camí recorregut fins ara.

Avui, però, la realitat que nosaltres hem ajudat a canviar també s'ha modificat com a resultat de molts processos, globals i alhora locals. I el resultat és que avui tenim una societat més diversa, més complexa i amb noves necessitats.

En qualsevol cas, nosaltres estem convençuts que només si pensem els reptes que tenim plantejats com a noves oportunitats de progrés per a tothom podrem afermar el model de convivència, de cohesió i de benestar que des del 1979 anem construint als nostres pobles i ciutats.

Certament l'assoliment d'aquests objectius, i d'altres que seran incorporats en els programes electorals de cadascun dels pobles i ciutats de Catalunya, no depenen exclusivament de l'acció dels governs locals. Però sense ells, sense la seva participació decidida, res de tot això és possible.

Per això estic convençut que els socialistes hem de convertir aquest context d'entesa a Catalunya i a Espanya en una altra gran oportunitat per seguir avançant, seguir millorant, i fer-ho, a més, ràpidament.

Perquè l'economia ens ho permet i la política, malgrat les turbulències, també. Per als socialistes aquest és sens dubte un gran actiu que hem de saber explicar convenientment. Perquè la gent, n'estic convençut, vol fets, i no paraules.

Aquestes darreres setmanes el govern de Catalunya ha continuat construint les polítiques que requereix Catalunya per aprofundir en el benestar dels seus ciutadans i garantir les bases del seu desenvolupament present i futur.

Es cert que l'actualitat comunicativa del que s'entén quotidianament per la política i la seva presència en els mitjans i en el debat públic s'ha centrat de nou a les qüestions vinculades al desenvolupament estatutari i per extensió al debat sobre l'autogovern.

No son aquest debats que jo eviti, ni tinc dubtes sobre el camí ni l'actitud que cal adoptar. Però us puc ben assegurar que faig i faré tot el que estigui a la meua ma per que l'acció del govern, que és on es fa realitat la resposta als nostres compromisos amb la societat, no quedi bloquejada pels aquests debats.

Per que com us deia el govern ha pres decisions prou importants aquestes setmanes. Accions de govern que estan carregades d'un sentit polític, que responen al principis que defensen, que ens ajuden com a societat a apropar-nos als objectius que compartim. Aquest és el sentit del camí de reformes que impulsem des del govern.

A l'àmbit de les polítiques socials el govern ha aprovat la convocatòria d'ajuts per més de 330 milions d'euros per prestacions d'ajuts d'atenció social a les persones amb discapacitat; per a prestació d'ajuts de suport econòmic a les persones grans amb dependència; i per la prestació d'ajuts a l'acolliment residencial, centre de dia, habitatge tutelat i estades temporals per a gent gran.

El govern també ha aprovat destinar 18 milions d'euros per la posada en marxa d'una residència per a disminuïts psíquics i centre de dia a Mollet del Vallès, una residència per a disminuïts psíquics al barri de Bellvitge de l'Hospitalet de Llobregat, una residència i centre de dia per a gent gran a Flix i un casal de gent gran a Llinars del Vallès.

A l'àmbit educatiu i per donar respostes a les necessitats creixents dels centres hem aprovat la convocatòria de prop de set mil places de mestres i professors de secundària. D'aquesta manera el Govern segueix apostant per garantir l'estabilitat del personal docent

A l'àmbit de la salut el govern ha impulsat el decret, pioner a Europa, que regula el sector de les teràpies naturals, determinant les condicions per l'exercici d'aquestes teràpies, els requisits del personal i l'acreditació dels centres que s'hi dediquen.

Aquest és un sector significatiu a la nostra societat que afecta a 3.500 establiments, 60 escoles i 5.000 professionals; i que presta serveis utilitzats per dos tercers parts del pacients crònics.

A l'àmbit dels drets subjectius el govern també ha aprovat una nova regulació del dret de successions en el marc del projecte de llei del llibre quart de Codi Civil català.

Una nova regulació que entre altres aspectes impedeix que el cònjuge maltractador pugui heretar, protegeix els drets dels vidus i les vídues,

i reconeix i equipara els drets generats per les unions estables de parelles.

Aquestes setmanes hem conegut els resultats del Panel internacional de científics sobre el canvi climàtic que ha convocat Nacions Unides, i s'ha reafirmat la consciència universal sobre els efectes de l'activitat humana sobre el clima.

El govern no és aliè a aquestes preocupacions i ha aprovat aquesta setmana la creació de la Comissió Interdepartamental del canvi climàtic. No podem ignorar un fenomen comprovat i d'efectes previsibles i reals sobre l'evolució del nostre entorn físic.

La Comissió tindrà el suport tècnic de l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic, creada el pasat desembre.

Els objectius de la Comissió son coordinar l'actuació del Govern en l'àmbit de la lluita contra el canvi climàtic; impulsar actuacions per afavorir l'adaptació al canvi climàtic a fi de disminuir els seus efectes; i promoure accions per disminuir les emissions dels gasos amb efecte d'hivernacle.

Aquestes son algunes mesures que expressen el sentit que vol donar a les seves polítiques el govern de la Catalunya. I la ferma voluntat de treballar setmana a setmana, dia a dia, per donar resposta efectiva a les necessitats reals de la nostra societat. No hem de

renunciar ha explicar l'actuació del govern i us demano a tots que ho feu.

Malgrat les dificultats aquest govern no renunciarà mai a fer efectives les seves polítiques i els seus compromisos amb els ciutadans.

I naturalment, el govern també ha continuat desenvolupant els instruments que han de fer efectiu el desenvolupament de l'Estatut.

Un faré un breu resum, per que les setmanes passen, el govern actua i alguns volem ignorar els fets de la realitat. Així per exemple hem aprovat el projecte de llei de creació de l'Agència Tributaria de Catalunya, embrió del futur Consorci tributari amb l'Estat.

També hem creat el Consell per a l'impuls i el seguiment del desplegament de l'Estatut, que vaig plantejar als grups parlamentaris a la darrera ronda de contactes. La seva funció serà la d'assessorar al govern en el desplegament de l'Estatut i assegurar que els grups parlamentaris estiguin informats del procés.

Una comissió doncs, que estarà molt associada a l'activitat de les comissions governamentals mixtes Generalitat-Estat (la bilateral, la d'affers econòmics i la d'infraestructures).

El govern ha aprovat també els seus representants a dues de les comissions bilaterals de desplegament de l'Estatut. D'una banda la

Comissió bilateral Generalitat-Estat amb els consellers Saura, Puigcercos, Castells i el delegat del govern a Madrid; eina clau entre altres funcions per tenir coneixement i adoptar acords sobre els projectes de llei que afectin la distribució de competències.

I d'altra banda s'ha constituït la Comissió Mixta d'Assumptes econòmics i fiscals, que serà l'àmbit natural de seguiment dels mecanismes de finançament autonòmic de Catalunya.

I al llarg d'aquest trimestre tenim el compromís d'aprovar i enviar al Parlament la Llei de creació del Consell de Garanties Estatutàries previst al nou Estatut, i la nova Llei de Govern que regularà la seva organització, funcionament i atribucions.

I el govern actuarà sempre en defensa dels interessos de Catalunya. És una obvietat que alguns s'entesten en qüestionar.

El govern que presideixo prendrà sempre les decisions que més convinguin als interessos dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. I això en alguns casos requereix plantejar conflictes concrets de competències amb el govern de l'Estat, com hem fet amb el decret d'educació.

I en d'altres casos aquests mateixos interessos fan recomanable no recórrer com en el cas de la Llei de la Dependència. I en tots dos casos, en ambdues decisions estem defensant sense cap dubte els interessos de Catalunya.

A alguns els hi agrada dedicar-se a fer llistes de possibles lleis objecte de conflicte. Jo prefereixo dedicar el temps i els esforços del govern des del diàleg i l'anticipació per avançar-nos als problemes i generar solucions abans que conflictes. Fent servir, sempre que calgui, tots els instruments en defensa del nostre autogovern.

Ara bé, no ignoro que l'estratègia destructiva que dirigeix l'acció política del PP i que té com a seu objectiu fonamental el govern de José Luís Rodríguez Zapatero ens afecta a Catalunya de forma molt directa.

El PP ha construït tota la seva estratègia d'aquest darrers tres anys recolzant-se en quatre cavalls de Troia.

El primer ha estat les ambigüitats i mentides al voltant del 11-M. Ara comença el judici, amb un voluminós, detallat i acurat sumari que no deixa dempeus cap de les fantasioses hipòtesis que els grups mediàtics afins al PP han intentat escampar.

No deixa de ser sorprenent que encara prop del 30 % dels ciutadans creguin en la implicació d'ETA quan no existeix cap prova o argument judicial que ho sustenti.

Han repetit les seves mentides, han jugat amb l'ambigüitat i fins i tot han denigrat l'associació de víctimes; i tot amb l'únic objectiu d'exculpar la vergonyosa actuació del govern de José Maria Aznar -

que també era el de Rajoy- les hores i dies posteriors al pitjor atemptat que mai hagi viscut Espanya.

El segon cavall de Troia que han muntat ha estat al voltant de la política antiterrorista del govern i els esforços d'aquest per assolir la desaparició d'ETA i una pau duradora. Com ja van fer en el període 1993-96 no els ha importar trencar el consens de les forces democràtiques al voltant de l'actuació del govern en matèria antiterrorista.

El seu tercer cavall de Troia ha estat i és el combat de la reforma de l'Estatut de Catalunya. Ho han fet amb campanyes de difamació sobre el contingut de la reforma.

També ho van fer recollint signatures per promoure un referèndum illegal, van intentar que les Corts espanyoles ni tan sols debatessin el projecte, i quan finalment ha estat tramitat aprovat i refrendat; interposen recurs de inconstitucionalitat per intentar aconseguir per altres vies el que social i políticament no assoleixen.

I el seu quart cavall de Troia és la instrumentalització del poder judicial. Ja sigui en relació al sumari del 11 M, les decisions judicials en relació al terrorisme d'ETA o en relació a l'Estatut català, sempre sotmeten al poder judicial a una pressió permanent. I només accepten de bon grat les decisions que coincideixen amb el seu criteri polític.

Això explica que hagin arribat a impulsar un fet sense precedents, la recusació d'un magistrat del Tribunal Constitucional. El recusen, alhora li demanen que no dimiteixi i exigeixen al govern que arribat el cas renunciï a nomenar un substitut.

El PP te deliris autoritaris i vol fer de poder legislatiu, executiu i judicial, per que tot es plegui als seus interessos. I la crua realitat és que van perdre les eleccions, que estan a l'oposició i que son incapaços de liderar consensos amb cap altre força política.

Arribats a aquest punt, el conflicte en el Tribunal Constitucional és d'una gravetat tremenda. És veritat.

Nosaltres, tanmateix, volem ser optimistes. La dreta ens vol fer perdre els nervis i no ho permetrem. Defensarem l'autogovern amb tota la força de les institucions que faci falta. I ho farè, si es possible amb discreció, però també amb tota la determinació.

Tampoc ens treu gens ni mica la son el fet que CiU, fent el joc als interessos polítics del PP, vulgui aprofitar la situació per carregar contra el govern de Catalunya.

CiU no acaba de trobar el seu paper d'oposició. Però sobre tots els hi demano que evitin el ridícul. S'han quedat sols defensen el recurs a la Llei de la dependència. El mateix dia que presenten una esmena a la totalitat de la Llei de serveis socials la retiren. Mas diu una cosa i Duran un altre.

Es una qüestió de prioritats. A Espanya tenim aliats que han ajudat a Catalunya en moments difícils. Però també tenim adversaris, que combaten ferotjament el nostre Estatut.

L'Artur Mas no sap distingir uns dels altres i mes aviat sembla interessat en defensar futurs pactes amb la dreta de sempre que defensar el país. Pactes a les municipals i mes enllà, no ho dubteu.

Mas intenta evitar la disbauixa de CiU en els ajuntaments preparant el camí per pactar amb el PP, si pot, fent-li costat en els atacs contra el govern de Catalunya, oblidant els interessos del país.

El PP i els seus dirigents es poden creure les seves pròpies mentides però ara per ara estan molt lluny d'enganyar a la immensa majoria dels catalans.

Per tant, tinguem plena confiança. Primer, en què guanyarem les properes eleccions, amb més llistes que mai. I per tant que tindrem més alcaldes i alcaldesses, regidors i regidores que mai. I, segon, en què qui juga tantes vegades i de forma tan irresponsable amb foc finalment es crema o surt escaldat. A Catalunya i a Espanya els ciutadans i les ciutadanes li han de tornar a dir al PP que han de canviar, que per aquest camí no tornaran al govern.

I per fer-ho realitat estic segur de comptar amb el vostre suport i el de tots els nostres candidats i candidates.

Moltes gràcies